

Motion: Överkapacitet inom välfärden

Att försöka spara in på välfärden blir i själva verket ofta dyrt.

I Uppsala råder det ofta brist på platser för HVB, bostad med särskild service, korttidsboende, utredningshem, lägenheter för bostadssociala kontrakt etc. Detta går helt i linje med en trend inom offentlig förvaltning: *Just-in-time-economics* (Precis-i-tid-ekonomi). Begreppet syftar till att beskriva en metod där produktionen av varor och tjänster inte kommer till förrän de behövs. Syftet är bland annat att minska riskerna för överproduktion och därmed spara resurser som annars hade gått till spillo. Men just inom välfärd är behovet av produkter och tjänster mycket fluktuerande. Ena året räcker det med 37 HVB-platser för barn mellan 10-15 år medan nästa år kanske det behövs 45 platser. Det som nu hänt i Uppsala (och även resten av Sverige) är att antalet platser vid till exempel HVB försöker läggas någonstans i mitten av dessa "behovs-kurvor".

En mycket kostsam effekt av detta är att många får vänta flera månader för att få en plats vid ett HVB som professionella bedömt att individen är i behov av. Kostnader uppstår inte minst när anhöriga tvingas till sjukskrivning då de lämnas att ta hand om den behovande, eller när en färdigutredd person bor kvar på ett utredningshem i väntan på att en HVB-plats ska dyka upp. Utöver dessa direkta samhällsekonomiska kostnader, så leder situationer som dessa såklart även till ett enormt psykiskt och emotionellt lidande för de berörda, och även ett minskat förtroende för välfärden och det offentliga. När vårt gemensamma samhälle sviker och brister, särskilt i stunder där människor behöver det som allra mest, tar snart själva demokratin skada. Varje gång tilltron till samhället avtar, och förväntningarna minskar, så lämnas ett hål där högerextremism och antidemokratiska värden frodas.

Det får därför anses motiverat att lägga kommunens välfärdsinsatser på en nivå som inte bara motsvarar det genomsnittliga behovet, utan istället se till att det finns en generell överkapacitet. På så sätt kan vi snabbt svara mot ökade behov. De ökade kostnader detta innebär för kommunen vid tillfällen när behovet är lägre, är inte heller pengar kastade i sjön, eftersom det finns ett mycket stort utrymme för kvalitetsförbättringar inom välfärden. De perioder som behoven inom hemtjänsten ligger på endast 75% av kommunens kapacitet kan "överflödig" personal lätt växlas in mot längre besök, mer tid till dokumentation och mindre stress, vilket utöver att skapa ett betydande värde för brukarna även sänker sannolikheten för sjukskrivningar hos personalen och gör kommunen till en mer attraktiv arbetsköpare.

Med anledning av detta yrkar vi:

- att Uppsala har en konstant överkapacitet i samtliga välfärdsinsatser

Josef Safady Åslund (F!)

Stina Jansson (F!)

Lovisa Johansson (F!)